

Fizyka – ćwiczenia laboratoryjne

Zajęcia wstępne

dr Katarzyna Boniewicz-Szmyt

pokój C-116 a

Konsultacje

<http://wm.umg.edu.pl/pracownicy-kf>

adres strony:

<http://www.umg.edu.pl/katarzyna-boniewicz-szmyt>

HR EXCELLENCE IN RESEARCH

Grafik Pracowni Fizyki

Pracownia Fizyczna dla studentów I roku studiów Wydziału Nawigacyjnego (15 godzin lekcyjnych)

1. Omówienie wymagań i zasad bhp. Pomiary wielkości fizycznych i niepewności pomiarowych.
2. WAHADŁO - Wyznaczanie przyspieszenia ziemskiego za pomocą wahadła matematycznego.

INSTRUKCJA

film

ZAJĘCIA	ZESPÓŁ 1	ZESPÓŁ 2	ZESPÓŁ 3	ZESPÓŁ 4	ZESPÓŁ 5	ZESPÓŁ 6	ZESPÓŁ 7	ZESPÓŁ 8
3.	ARCHIMEDES 	DŹWIĘK 	SOCZEWKI 	DYFRAKCJA 	KOMPAS 	REFRAKCJA 	STEINER 	KONDENSATOR
4.	DŹWIĘK 	SOCZEWKI 	DYFRAKCJA 	KOMPAS 	REFRAKCJA 	STEINER 	KONDENSATOR 	ARCHIMEDES
5.	SOCZEWKI 	DYFRAKCJA 	KOMPAS 	REFRAKCJA 	STEINER 	KONDENSATOR 	ARCHIMEDES 	DŹWIĘK
6.	DYFRAKCJA 	KOMPAS 	REFRAKCJA 	STEINER 	KONDENSATOR 	ARCHIMEDES 	DŹWIĘK 	SOCZEWKI
7.	KOMPAS 	REFRAKCJA 	STEINER 	KONDENSATOR 	ARCHIMEDES 	DŹWIĘK 	SOCZEWKI 	DYFRAKCJA

8. Zaliczenie pracowni - rozliczenie sprawozdań

Pierwsze zajęcia przewidziane są na szkolenie BiHP oraz omówienie wymagań i sposobu pracy na pracowni fizycznej. Pozostały, ostatni termin zajęć (jedna godzina) przewidziano na zaliczenie

<http://wm.umg.edu.pl/laboratorium-fizyki-c144>

Obowiązki studenta!

- ❑ Przed każdym ćwiczeniem student powinien :
 - przygotować się z ogólnych wiadomości z działu, którego dotyczy dane ćwiczenie,
 - przygotować się z wiadomości szczegółowych na temat badanego zjawiska,
 - znać metodę pomiarową, stosowaną w danym ćwiczeniu,
 - przygotować odręcznie pierwszą i trzecią stronę sprawozdania oraz protokół, według szablonu metodycznego, podanego na stronie:
<http://wm.umg.edu.pl/laboratorium-fizyki-c144>
 - posiadać papier milimetrowy formatu A₄

- ❑ Student jest obowiązany oddać przed każdymi zajęciami sprawozdanie z poprzednich zajęć.

Obowiązki studenta!

Student obowiązany jest przynieść na każde zajęcia:

- wydrukowaną metodykę,
- przygotowaną 1 i 3 stronę na papierze kancelaryjnym - arkusz A3 złożony na pół,
- nie wypełniony protokół do pomiarów (A5),
- **sprawozdanie z poprzednich zajęć.**

Student obowiązany jest posiadać niezbędną wiedzę do danego ćwiczenia!

Obowiązki studenta!

Student potrafi:

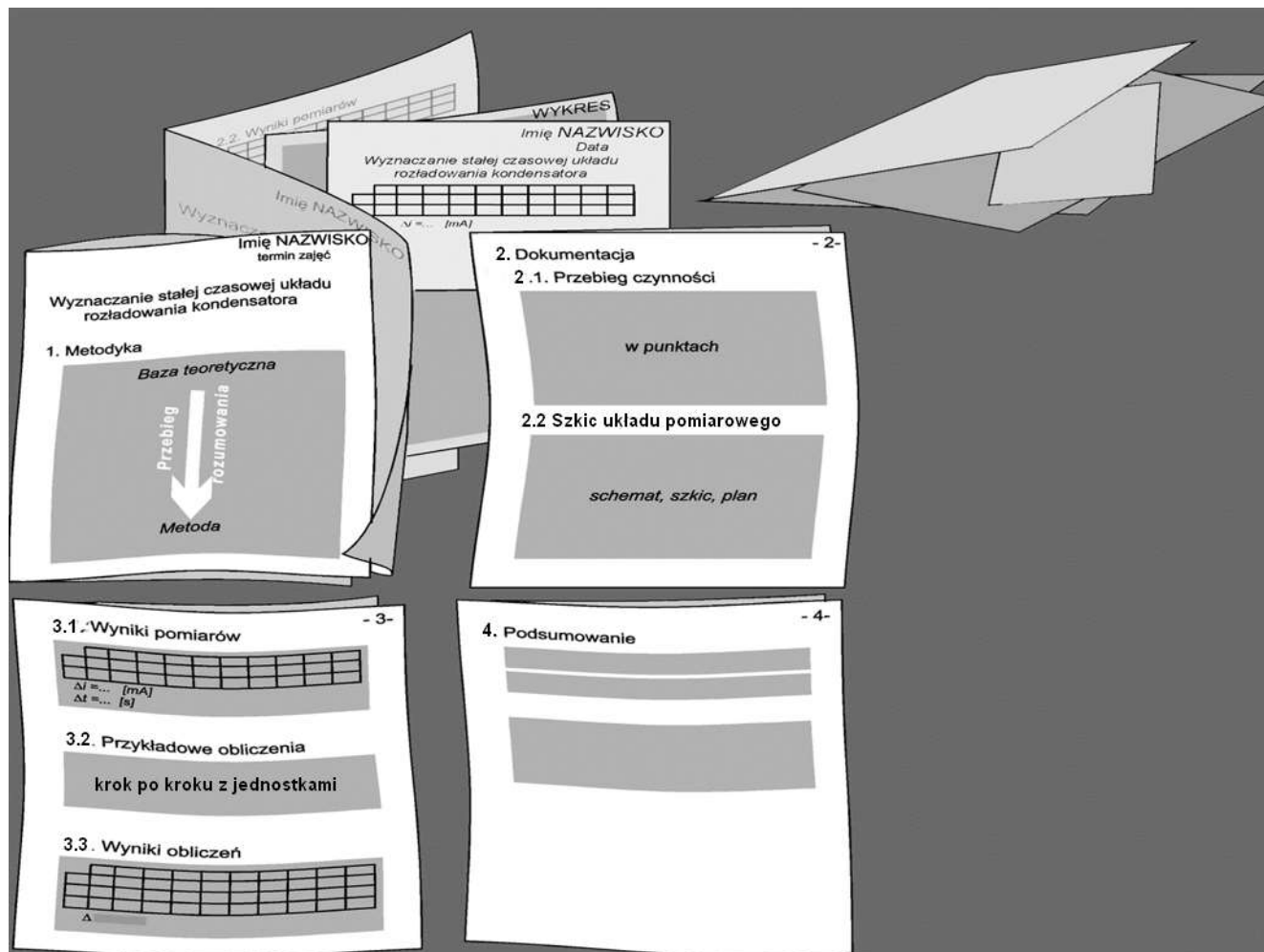
- sformułować cel ćwiczenia (każdy swój),
- wyjaśnić prawa, zjawiska i pojęcia fizyczne oraz metodę pomiarową,
- połączyć układ pomiarowy bądź sprawdzić prawidłowość połączenia,
- poprawnie zapisać równanie prostej służącej do osiągnięcia celu ćwiczenia i wyjaśnić sens fizyczny jej parametrów,
- po zakończeniu ćwiczenia wyłączyć wszystkie urządzenia w odpowiedniej kolejności i zostawić porządek na stanowisku pomiarowym.

Sprawozdanie

- Część zasadnicza: papier kancelaryjny – arkusz A3 złożony na pół.
- Wykres: papier milimetrowy formatu A4.
- Protokół z pomiarów podpisany przez prowadzącego.

UWAGA: Za otrzymanie podpisu odpowiada student.
Protokół bez podpisu jest nieważny.
Protokół zagubiony = ponowne wykonanie ćwiczenia.

Protokół

WAHADKO

Imię i NAZWISKO

Data wykonania

Wyznaczenie przyspieszenia ziemskiego za pomocą wahadła matematycznego

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
L [m]	0,75	0,71	0,67	0,63	0,59	0,56	0,52	0,48	0,44	0,40
t=10T [s]	16,70	16,64	16,20	15,81	15,28	14,95	14,18	13,63	13,00	12,60

$\Delta L = 0,01 \text{ m}$ $\Delta t = 0,50 \text{ s}$

$\Delta T = \frac{\Delta t}{10} = 0,05 \text{ s}$

08.03.2023
[Signature]

Protokół

Imię i NAZWISKO

10.01.2018 r.

WYZNACZANIE CIEPŁA TOPNIENIA LODU

m_k [kg]	m_w [kg]	m_l [kg]	T_p [K]	T_k [K]	T_l [K]
0,224	0,118	0,013	326,8	317,2	273,0

$$\Delta m_k = 0,001 \text{ kg} \quad \Delta m_w = 0,002 \text{ kg} \quad \Delta m_l = 0,003 \text{ kg} \quad \Delta T_p = \Delta T_k = \Delta T_l = \Delta T = 0,1 \text{ K}$$
$$c_w = 4190 \frac{\text{J}}{\text{kgK}} \quad e_k = 900 \frac{\text{J}}{\text{kgK}}$$

10.01.2018
[Signature]

Strona 1

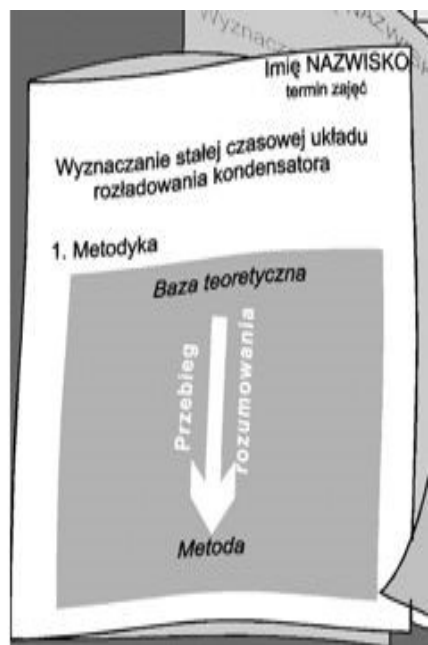
- W prawym górnym rogu,

Imię i NAZWISKO,

- Trochę niżej na środku, u góry kartki

Temat ćwiczenia,

Stronę 1 wykonujemy na podstawie szablonu metodycznego i własnej analizy tematu

UWAGA: Wstęp teoretyczny zwykle nie wystarczy, aby się dobrze przygotować do wykonania ćwiczenia. Każdy student jest zobowiązany we własnym zakresie uzupełnić wiedzę potrzebną do wykonania ćwiczenia na podstawie pytań znajdujących się na 2 stronie instrukcji

STRONA 1 - Metodyka

Imię i NAZWISKO

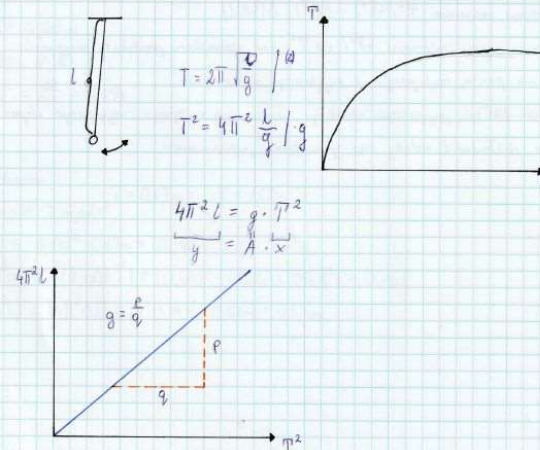
Data wykonania

Imię i NAZWISKO

Data wykonania

Nyznaczenie przyspieszenia ziemskiego za pomocą wahadła matematycznego.

Baza teoretyczna

Zatem i w celu wyznaczenia przyspieszenia ziemskiego należy:

- przeprowadzić pomiary czasu trwania określoną liczbą drgań wahadła dla 10 różnych długości,
- sporządzić wykres zależności $4\pi^2 L$ od T^2
- odczytać z niego wartość przyspieszenia ziemskiego

KONDENSATOR

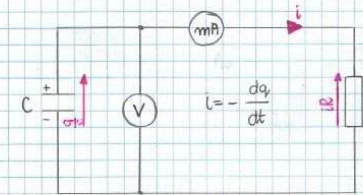
WYZNACZANIE STAŁEJ CZASOWEJ OBWODU ROZŁADOWANIA KONDENSATORA

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest wyznaczenie stałej czasowej RC rozładownia kondensatora.

2. Wprowadzenie

W obwodzie rozładownia kondensatora natężenie prądu jest odwrotnie proporcjonalne do szybkości rozładownia kondensatora, albo formułując inaczej: szybkości ubywania ładunku na kondensatorze, a w formułach matematycznych: pochodną ładunku po czasie ze znakiem ujemnym (ujemny to ładunek ubywa).

Z prawa Kirchhoffa dla obwodu zamkniętego w zastosowaniu do obwodu rozładownia otrzymuje się równanie różniczkowe

$$\frac{q}{C} - iR = 0 \rightarrow \frac{q}{C} + \frac{dq}{dt} R = 0$$

$$\frac{dq}{q} = -\frac{1}{RC} dt$$

$$\ln q = -\frac{1}{RC} t + K \quad (\text{stała całkowania oznaczamy jako } K = \ln q_0)$$

$$\ln \frac{q}{q_0} = -\frac{1}{RC} t$$

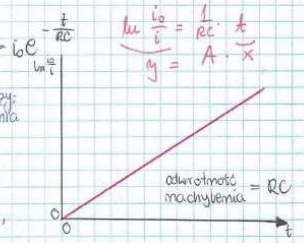
$$q = q_0 e^{-\frac{t}{RC}}$$

Ponieważ $i = -\frac{dq}{dt}$ otrzymujemy $i = \frac{q_0}{RC} e^{-\frac{t}{RC}}$

Zatem aby wyznaczyć stałą czasową RC obwodu rozładownia kondensatora należy:

- przeprowadzić pomiary zależności natężenia prądu rozładownia od czasu.
- sporządzić wykres zależności $\ln \frac{i}{i_0}$ od t

• określić odwrótność jego nachylenia, czyli wartość stałej czasowej RC

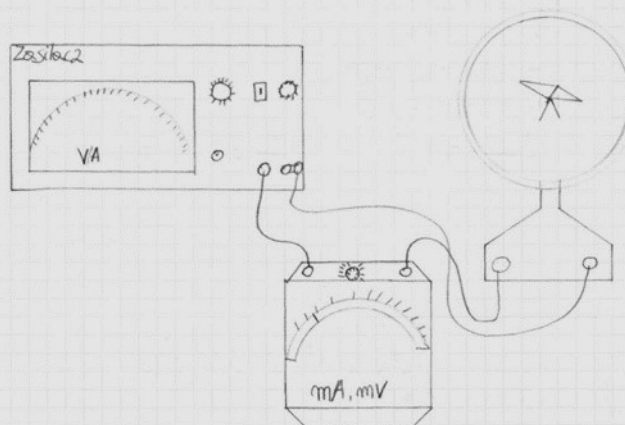

- **Przebieg doświadczenia** (czyli informacja, jak praktycznie zrealizowano zamierzenie, zawarte w metodzie – najlepiej w punktach).
- **Szkic układu pomiarowego** (szkice, schematy, użyte przyrządy i materiały itp.).

2.1 Przebieg czynności

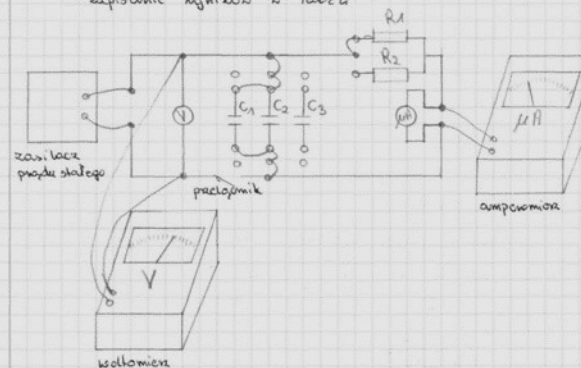
- zapoznanie się z teorią teoretyczną
- zapoznanie się z instrukcją obsługi urządzenia
- zapoznanie się z schematem pomiarowym
- zapoznanie się z obsługą pomiarową
- polubczy lubo zwójów cewki
- dokonanie pomiaru promienia cewki
- dokonanie odczytu i zapisu pomiaru natężenia prądu oraz kąta φ
- Sporządzenie charakterystyki na podstawie pomiarów i obliczonych wartości
- odczytanie z niego indukcji pola ziemskiego

1.1 Dokumentacja

1.1 Przebieg czynności

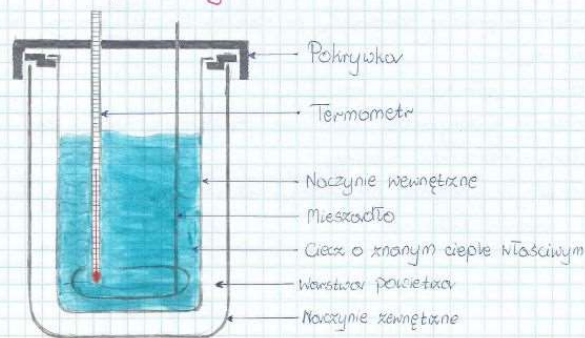
- sprawdzenie podłączenia urządzenia (ampcowymier, włożenie zasilacza)
- włączenie zasilacza
- włączenie przełącznika w układzie
- podłączenie obrotu poprzez jeden z rezystorów oraz dwa z trzech kondensatorów
- ustalenie optymalnie wolno zmieniającego się kondensatora poprzez wyłączenie trzecia zasilacza (przełącznik) i zaobserwowanie powolnego spadku natężenia prądu
- odczytanie wartości maksymalnej prądu (przy maksymalnym kondensatorze) I_0 w czasie 0_s (pomiar pierwszy)
- zmniejszenie czasu co $1 \mu A$ po wyłączeniu zasilacza
- zapisanie wyników w tabeli

II.1. Przebieg czynności II Przebieg ćwiczenia

- 1) Za pomocą wagi wyznaczaliśmy masę kalorymetru i wynosiła ona 0,224 kg.
- 2) Nalałymi podgrzaną wodę do ok. $\frac{1}{3}$ objętości kalorymetru małym naczyniem.
- 3) Zmierzyliśmy za pomocą termometru temperaturę podgrzanej wody w kalorymetrze i wynosiła ona 326,8 K.
- 4) Kolejną zważyliśmy kalorymetr za pomocą wagi i masa podgrzanej wody i kalorymetru była równa 0,342 kg. Od tej wartości odjęliśmy masę samego kalorymetru i otrzymaliśmy masę wody o wartości 0,118 kg.
- 5) Następnie dodaliśmy dwie kostki lodu do kalorymetru z podgrzaną wodą i mieszaliśmy mieszadłem do momentu stopienia lodu.
- 6) Umieściliśmy termometr do kalorymetru i odczytaliśmy, że temperatura wynosiła 317,2 K.
- 7) Zważyliśmy ponownie kalorymetr i obliczyliśmy, że masa lodu była równa 0,013 kg.
- 8) Zanotowaliśmy odczytane wyniki.

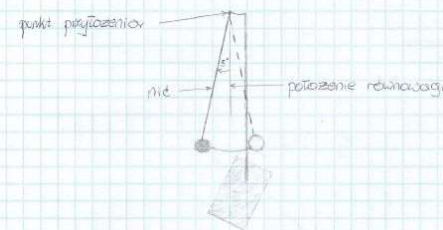
II.2. Szkic układu pomiarowego

2. Dokumentacja

2.1. Przebieg czynności

- 1) Zmierzyliśmy długość wahadła mierz, i wynosiła ona 0,37 m.
- 2) Wychyliliśmy wahadło o 5° .
- 3) Zmierzyliśmy czas dziesięciu pełnych wachnięć stoperem i wynosił on 11,97 s.
- 4) Zanotowaliśmy wynik pomiaru.
- 5) Powtórzyliśmy wyżej wymienione punkty 10 razy dla różnych długości.

STRONA 3 - Obliczenia

2.2. Wyniki pomiarów

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
l [m]	0,37	0,41	0,45	0,49	0,53	0,57	0,61	0,65	0,69	0,72
$t=10T$ [s]	11,97	12,77	13,09	14,24	14,25	14,69	15,37	16,15	16,61	16,90

$$\Delta l = 0,02 \text{ [m]}$$

$$\Delta t = 0,30 \text{ [s]}$$

2.3. Przykładowe obliczenia dla pomiaru drugiego

$$T = \frac{t}{10} = \frac{12,77}{10} = 1,277 \text{ [s]}$$

$$\Delta T = \frac{\Delta t}{10} = \frac{0,30}{10} = 0,03 \text{ [s]}$$

$$T^2 = (1,277)^2 = 1,630729 \approx 1,63 \text{ [s}^2\text{]}$$

$$\Delta(T^2) = |T^2 - (T - \Delta T)^2| = |1,630729 - (1,277 - 0,03)^2| = |1,630729 - 1,49881| = 1,31219 = 0,0773 \approx 0,08 \text{ [s}^2\text{]}$$

$$4\pi^2 l = 4\pi^2 \cdot 0,41 \text{ m} = 16,17 \text{ [m]}$$

$$\Delta(4\pi^2 l) = |4\pi^2 \cdot (l + \Delta l)| = 4\pi^2 \cdot \Delta l = 4\pi^2 \cdot 0,02 \text{ m} = 0,789568 \approx 0,79 \text{ [m]}$$

2.4. Wyniki obliczeń

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
$4\pi^2 l$ [m]	14,59	16,17	17,75	19,32	20,90	22,48	24,06	25,63	26,82	28,40
T^2 [s ²]	1,43	1,63	1,71	2,03	2,05	2,16	2,36	2,01	2,76	2,79
$\Delta(T^2)$ [s ²]	0,07	0,08	0,08	0,09	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10

$$\Delta(4\pi^2 l) = 0,79 \text{ [m]}$$

4. TABELA POMIARÓW

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A [-]	80	65	40	25	18	14	8	5	2	0
γ [s]	0	3	6	9	11	13	16	19	21	23

$$\Delta A = 2 \text{ [-]}$$

$$\Delta \gamma = 1 \text{ [s]}$$

5. PRZYKŁADOWE OBLICZENIA

$$\ln \frac{A_0}{A} = \ln \frac{80}{65} = 0,21 \text{ [-]}$$

$$\Delta \left(\ln \frac{A_0}{A} \right) = \frac{\Delta A_0}{A_0} + \frac{\Delta A}{A} = \frac{2}{80} + \frac{2}{65} = 0,06 \text{ [-]}$$

6. WYNIKI OBLICZEŃ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
γ [s]	0	3	6	9	11	13	16	19	21	23
$\ln \frac{A_0}{A}$ [-]	0,00	0,21	0,69	1,16	1,49	1,74	2,30	2,77	3,69	4,38
$\Delta \left(\ln \frac{A_0}{A} \right)$ [-]	0,05	0,06	0,08	0,11	0,14	0,17	0,28	0,43	1,03	2,03

$$\Delta \gamma = 1 \text{ [s]}$$

III Wyniki

III.1. Wyniki pomiarów

m_k [kg]	m_w [kg]	m_s [kg]	T_p [K]	T_k [K]	T_c [K]
0,224	0,118	0,013	326,8	347,2	273,0

$\Delta m_k = 0,001 \text{ kg}$ $\Delta m_w = 0,002 \text{ kg}$ $\Delta m_s = 0,003 \text{ kg}$ $\Delta T_p = \Delta T_k = \Delta T_c = 0,1 \text{ K}$
 $c_w = 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}$ $c_s = 900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}$

III.2. Obliczenia

$$q = \frac{(m_w c_w + m_s c_s)(T_p - T_c) - m_k c_w (T_p - T_c)}{c_s (T_p - T_c) - c_w (T_p - T_c)}$$

$$q = \frac{(0,118 \text{ kg} \cdot 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} + 0,013 \text{ kg} \cdot 900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}})(326,8 \text{ K} - 273,0 \text{ K}) - 0,224 \text{ kg} \cdot 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}(326,8 \text{ K} - 273,0 \text{ K})}{900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}(326,8 \text{ K} - 273,0 \text{ K}) - 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}(326,8 \text{ K} - 273,0 \text{ K})}$$

$$\Delta q = \left| \frac{\partial q}{\partial m_w} \Delta m_w + \frac{\partial q}{\partial m_s} \Delta m_s + \frac{\partial q}{\partial m_k} \Delta m_k + \frac{\partial q}{\partial T_p} \Delta T_p + \frac{\partial q}{\partial T_c} \Delta T_c \right|$$

$$\Delta q = \left| \frac{c_w (T_p - T_c)}{m_s} \Delta m_w + \frac{c_w (T_p - T_c)}{m_s} \Delta m_k + \left| \frac{c_w c_w + m_s c_s}{m_s^2} (T_p - T_c) \right| \Delta m_s + \frac{m_w c_w + m_s c_s}{m_s} \Delta T_p + \right|$$

$$+ \left| \frac{-(m_w c_w + m_s c_s)}{m_s} \right| \Delta T_c = \left| \frac{4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}(326,8 \text{ K} - 273,0 \text{ K})}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,002 \text{ kg} + \frac{900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}(326,8 \text{ K} - 273,0 \text{ K})}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,003 \text{ kg} + \right|$$

$$+ \left| \frac{-(0,118 \text{ kg} \cdot 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}) + (0,224 \text{ kg} \cdot 900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}})}{(0,013 \text{ kg})^2} \cdot 0,003 \text{ kg} + \frac{(0,118 \text{ kg} \cdot 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}) + (0,224 \text{ kg} \cdot 900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}})}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,1 \text{ K} + \right|$$

$$+ \left| \frac{-(0,118 \text{ kg} \cdot 4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} + 0,224 \text{ kg} \cdot 900 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}})}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,1 \text{ K} = \frac{4190 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} \cdot 9,60 \text{ K}}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,002 \text{ kg} + \frac{494,42 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} + 201,60 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}}{0,000469 \text{ kg}^2} \cdot 0,003 \text{ kg} + \frac{494,42 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} + 201,60 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}}}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,1 \text{ K} + \right|$$

$$+ \left| \frac{-(494,42 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}} + 201,60 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot \text{K}})}{0,013 \text{ kg}} \cdot 0,1 \text{ K} = \left| 6188,3077 \frac{\text{J}}{\text{kg}} + \left| 664,615385 \frac{\text{J}}{\text{kg}} + \left| 148611,63 \frac{\text{J}}{\text{kg}} + \right| \right| \right|$$

$$+ \left| 5357 \frac{\text{J}}{\text{kg}} + \left| -5773 \frac{\text{J}}{\text{kg}} = 436591,613 \frac{\text{J}}{\text{kg}}$$

$$q_{\text{teoretyczny}} = 340 \frac{\text{J}}{\text{kg}} = 340000 \frac{\text{J}}{\text{kg}}$$

$$\delta q = \frac{q - q_{\text{teoretyczny}}}{q_{\text{teoretyczny}}} \cdot 100\% = \frac{529788 \frac{\text{J}}{\text{kg}} - 340000 \frac{\text{J}}{\text{kg}}}{340000 \frac{\text{J}}{\text{kg}}} \cdot 100\% = 3,296255\% \approx 3,30\%$$

I.2 Wyniki pomiarów

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
l [m]	0,405	0,414	0,422	0,432	0,442	0,452	0,462	0,472	0,482	0,492
h [m]	0	0,016	0,031	0,051	0,064	0,079	0,094	0,107	0,122	0,138

$\Delta l = \Delta h = 0,002 \text{ Lm}$
 $T [K] = 273 + 26 = 299 [K]$
 $d = 0,005 [m]$
 $\Delta p = 0,001 [mHg]$

I.3. Przykładowe obliczenia dla pomiaru nr 3.

$$\frac{p}{RT} = \left(\rho \left[\frac{\text{kg}}{\text{m}^3} \right] \cdot g \left[\frac{\text{m}}{\text{s}^2} \right] \cdot (p_a [mHg] + h [mHg]) \right) : (RT) =$$

$$= (13530 \cdot 9,81 \cdot (0,7614 + 0,034)) : (8,314 \cdot 299) = 42,47 \left[\frac{\text{mol}}{\text{m}^3} \right]$$

$$V^{-1} = (l [m] \cdot \pi \cdot 0,25 \cdot d)^2 = (0,422 \cdot \pi \cdot 0,25 \cdot 0,005)^2 = 120686 [m^{-3}]$$

$$\Delta \left(\frac{p}{RT} \right) = \left(\rho \cdot g \cdot \Delta p \right) : (RT) = (13530 \cdot 9,81 \cdot 0,001) : (8,314 \cdot 299) = 0,05 \left[\frac{\text{mol}}{\text{m}^3} \right]$$

$$\Delta(V^{-1}) = |V^{-1} - (V + \Delta V)^{-1}| = (\pi \cdot 0,25 \cdot d)^2 \cdot |l^{-1} - (l + \Delta l)^{-1}| =$$

$$= [\pi \cdot 0,25 \cdot (0,005)^2]^2 \cdot |0,422^{-1} - (0,422 + 0,002)^{-1}| = 569 [m^{-3}]$$

I.4. Wyniki obliczeń

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
V^{-1} [m ⁻³]	125752	123018	120686	118933	115225	112616	110237	107902	105663	103515
$\frac{p}{RT}$ [mol/m ³]	40,65	41,51	42,47	43,38	44,07	44,87	45,67	46,37	47,17	48,02
$\Delta(V^{-1})$ [m ⁻³]	618	591	569	543	519	486	475	455	437	419
$\Delta \left(\frac{p}{RT} \right)$ [mol/m ³]	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05

Zaokrąglanie wyników pomiarów i niepewności

UWAGA!

Wyniki zaokrąglamy zgodnie z regułami zaokrąglania do tego samego miejsca po przecinku, co niepewność i przedstawiamy w takim samym zapisie wykładniczym.

UWAGA!

Zaokrąglamy wynik końcowy, a nie wyniki pośrednich obliczeń!

- Niepewności zaokrąglamy zawsze w górę do dwóch cyfr znaczących otrzymanej wartości.

Przykłady: $0,000001364 \approx 0,02 \cdot 10^{-4} \text{ [m]}$

$$11\ 549\ 664 \approx 0,12 \cdot 10^8 \text{ [J]}$$

Cyfry znaczące danej liczby to wszystkie jej cyfry (także zera) z wyjątkiem tzw. „zer poprzedzających”.

W przypadku małej liczby pomiarów (np. gdy w serii mamy zaledwie **3-5 pomiarów**) bardziej zasadne jest zaokrąglanie **do jednej cyfry znaczącej**.

- Wyniki zaokrąglamy zgodnie z regułami zaokrąglania i przedstawiamy w zapisie wykładniczym.

Przykłady: $0,000864965 \approx 8,65 \cdot 10^{-4} \text{ [m]}$

$$127\ 575\ 646 \approx 1,28 \cdot 10^8 \text{ [J]}$$

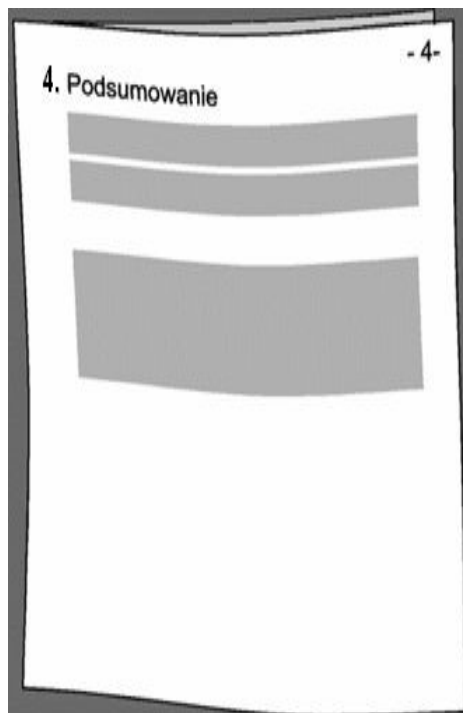

STRONA 4 - Podsumowanie

Sprawdzanie:

Ponieważ na wykresie ...
można poprowadzić
prostą przez wszystkie
prostokąty niepewności
pomiarowych, nie ma
podstaw do stwierdzenia
odstępstwa od
prawa/teorii ...

Wyznaczanie:

Wyznaczona wartość ...
wynosi: ... [...]
Dokładność metody: ... [...]

Dodatkowo, jeśli to możliwe i
prowadzący zasugeruje,
porównujemy otrzymaną
wartość z wartością
tablicową.

STRONA 4 - Podsumowanie

7. Podsumowanie

Pomiarowi na wykresie $h = f(t^{-1})$ można poprowadzić prostą przechodzącą przez punkt niepewności - nie ma podstaw do stwierdzenia odstępstwa od prawa Boyle'a.

-4-

7. Podsumowanie

Wymierzona wartość współczynnika tężniowa: $0,14 \left[\frac{1}{\text{s}} \right]$

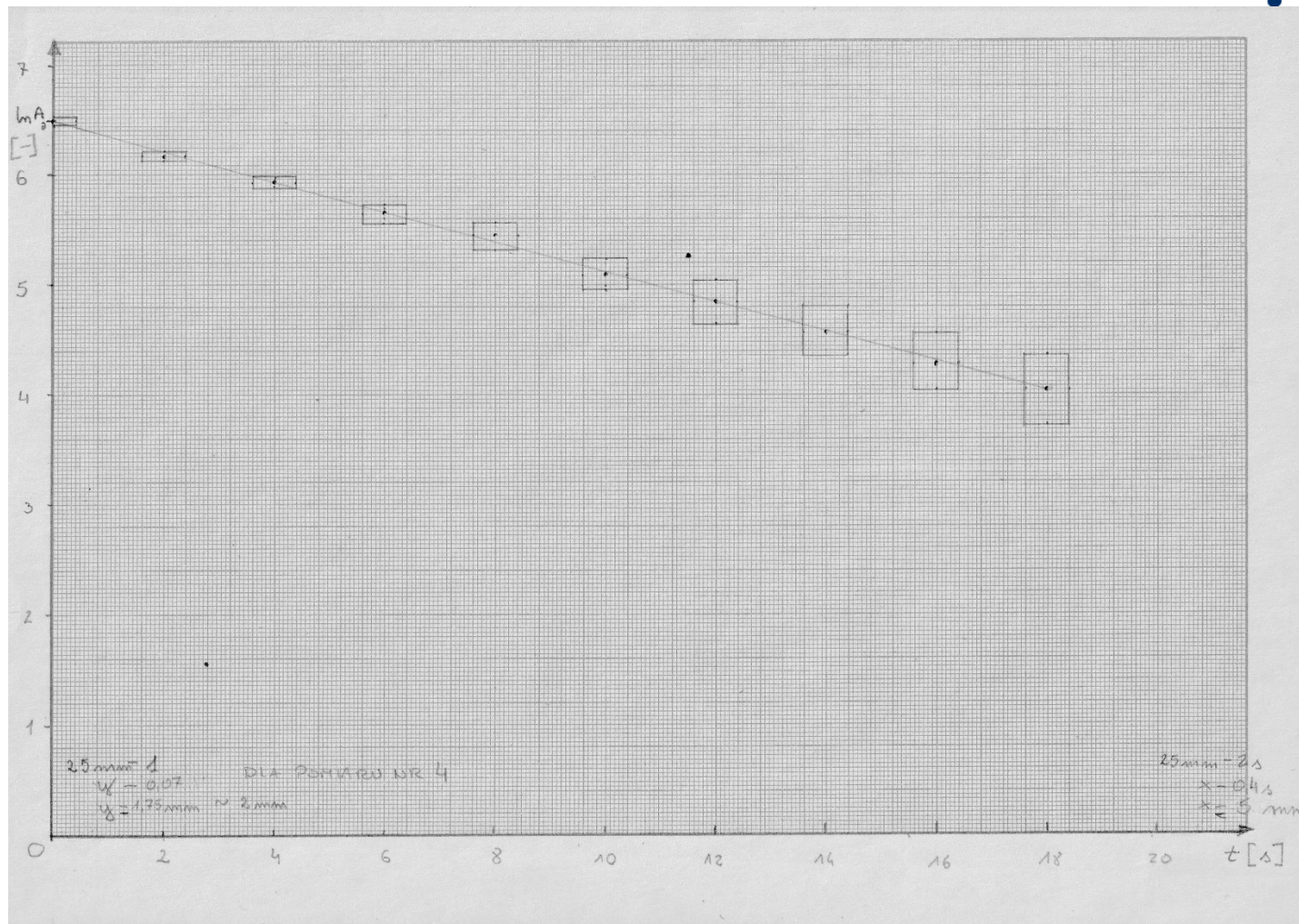
Dokładność metody: $0,02 \left[\frac{1}{\text{s}} \right]$

WYKRES – zasady kreślenia

- Obowiązkowo **na papierze milimetrowym** formatu A4
- Wszystko **ołówkiem!**
- Osie na skraju podziałki milimetrowej, ze strzałkami, podpisane symbolem wielkości fizycznej i jej jednostką w nawiasie kwadratowym, z naniesioną podziałką (**a nie wynikami obliczeń!**)
- Dobór skali: tak, aby wykres zajmował **jak największą powierzchnię arkusza** z uwzględnieniem wymagań metody wyznaczania danego parametru
- **Prostokąty niepewności** pomiarowych наносimy w **przyjętej skali** z dokładnością do 0,5 mm

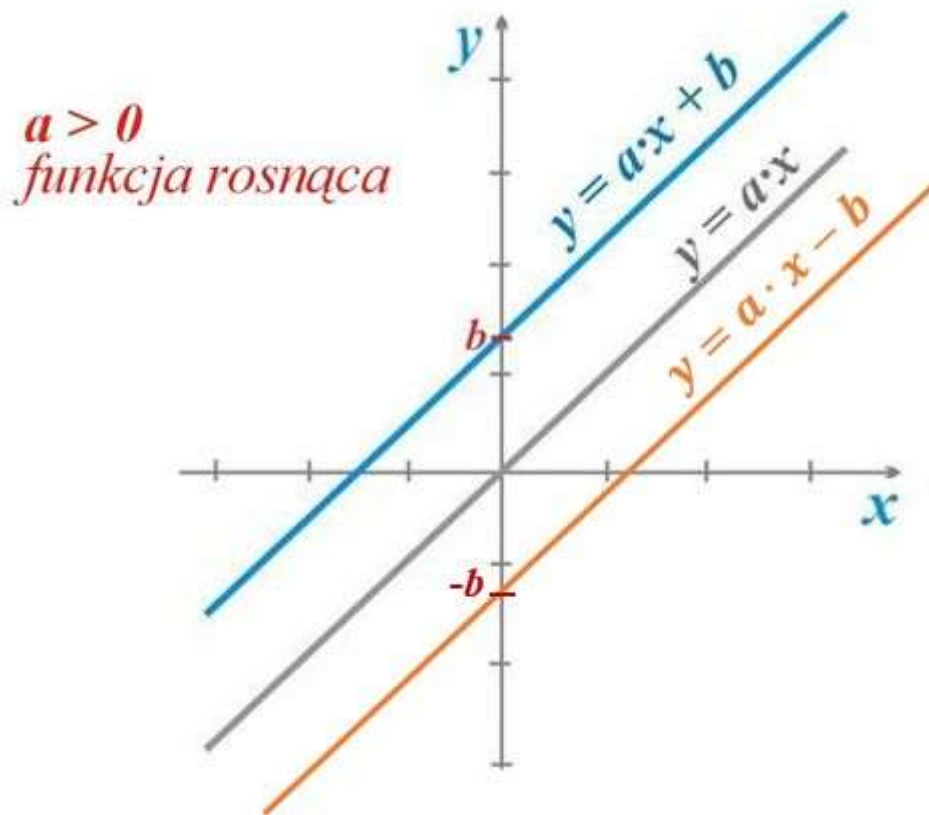
Wykres - sprawdzanie

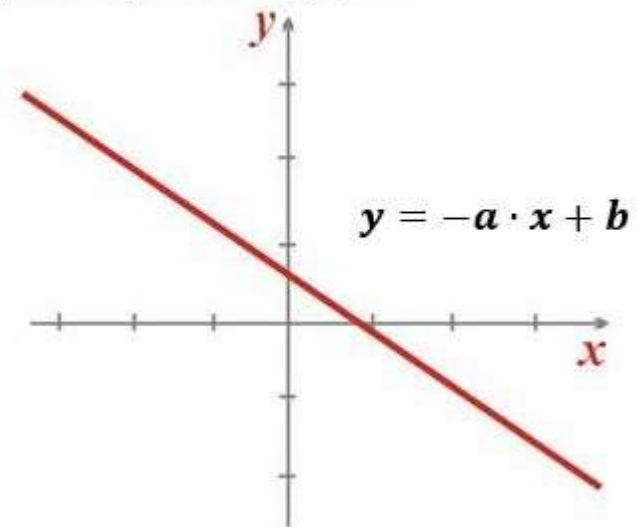

Funkcja liniowa - przypomnienie

a – współczynnik kierunkowy,
 b – punkt przecięcia prostej z osią oy

$a < 0$
funkcja malejąca

WYKRES - wyznaczenie

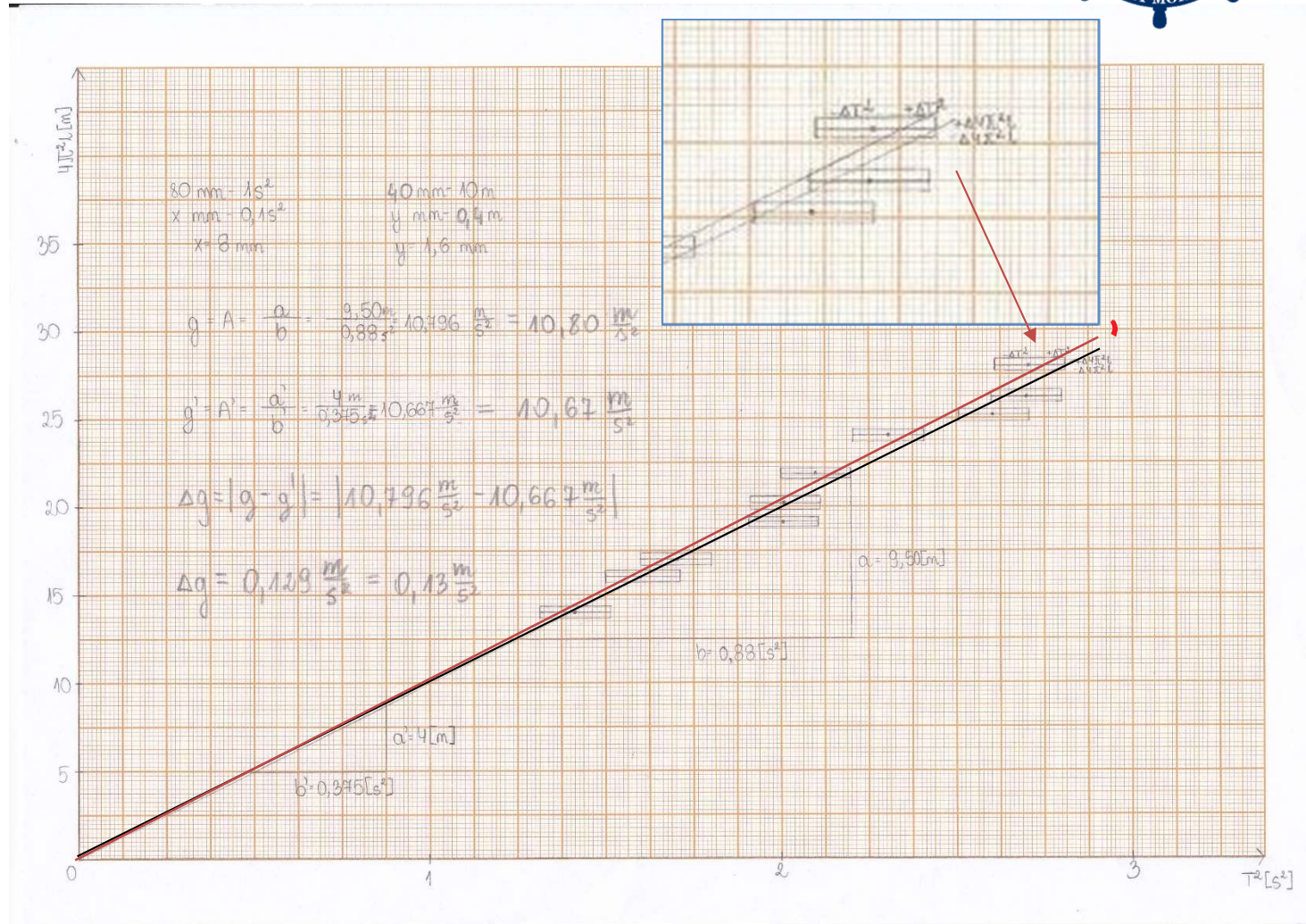
- Wyznaczanie: dodatkowo wykonujemy odczyt lub obliczenia potrzebnego parametru funkcji liniowej na podstawie znajomości równania funkcji,
- W celu oszacowania dokładności metody pomiarowej prowadzimy również przez wszystkie prostokąty niepewności pomiarowych tzw. prostą najgorszego dopasowania (skrajnie odchyloną od najlepszej) i powtarzamy obliczenia parametru.

Dokładność metody = |wynik dla prostej najlepszego dopasowania
– wynik dla prostej najgorszego dopasowania|

czyli np.: dla natężenia pola grawitacyjnego zapisujemy

$$\Delta g = |g - g'|$$

WYKRES - wyznaczenie

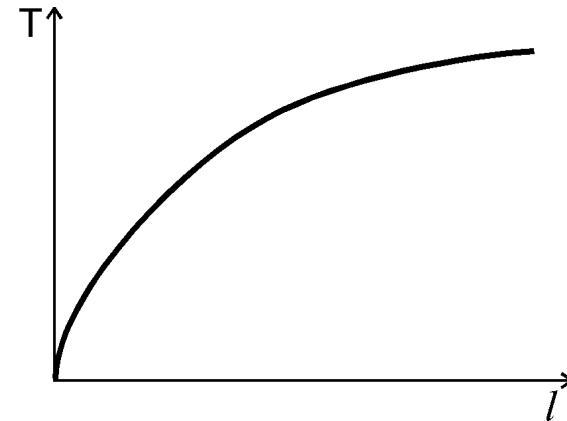
Wahadło matematyczne - przykład

- Baza teoretyczna

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}}$$

Wahadło matematyczne - linearyzacja

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}}$$

$$T^2 = 4\pi^2 \frac{l}{g}$$

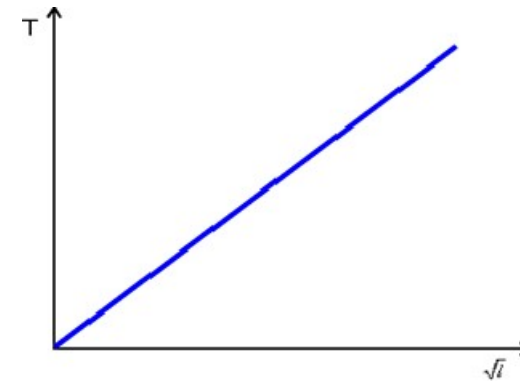
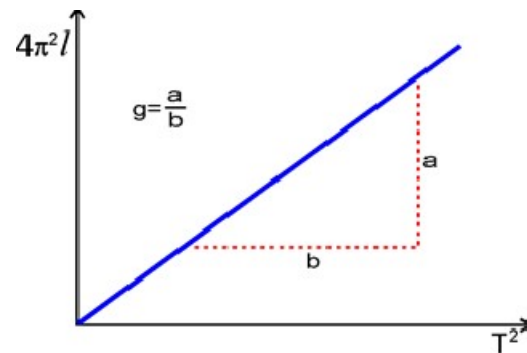
$$\textcircled{4\pi^2 l} = g \textcircled{T^2}$$

$$y = A x$$

$$g = A = \frac{a[m]}{b[s^2]}$$

$$\textcircled{T} = \frac{2\pi}{\sqrt{g}} \textcircled{\sqrt{l}}$$

$$y = A x$$

Wahadło - wykres

$$4\pi^2 l = g T^2$$

$$y = A x$$

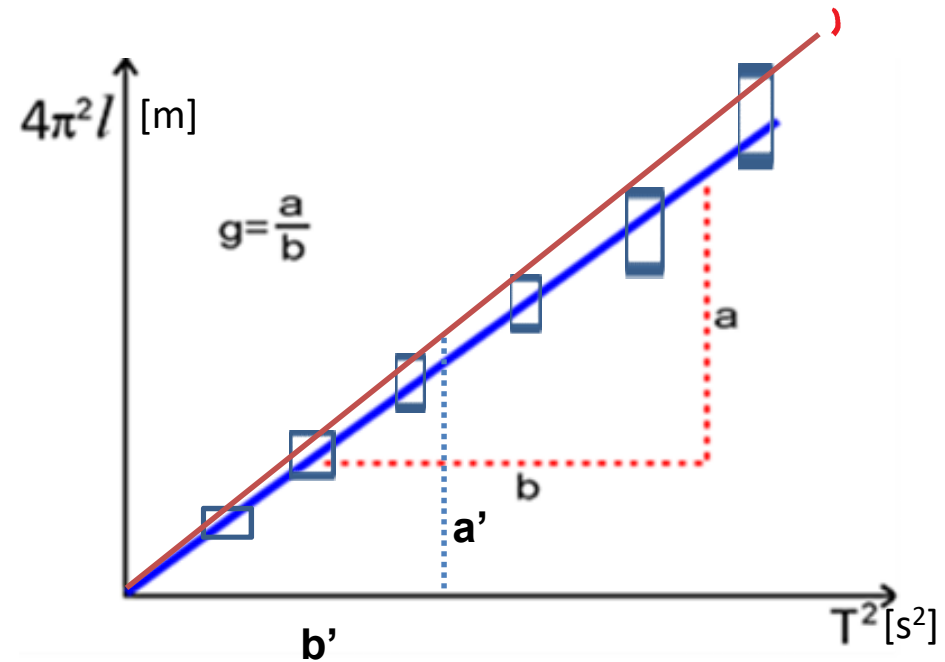
$$g = \frac{a[m]}{b[s^2]} = \frac{a}{b} \left[\frac{m}{s^2} \right]$$

$$g' = \frac{a'[m]}{b'[s^2]} = \frac{a'}{b'} \left[\frac{m}{s^2} \right]$$

$$\Delta g = \left| g \left[\frac{m}{s^2} \right] - g' \left[\frac{m}{s^2} \right] \right|$$

Wyznaczona wartość przyspieszenia ziemskiego

Dokładność metody

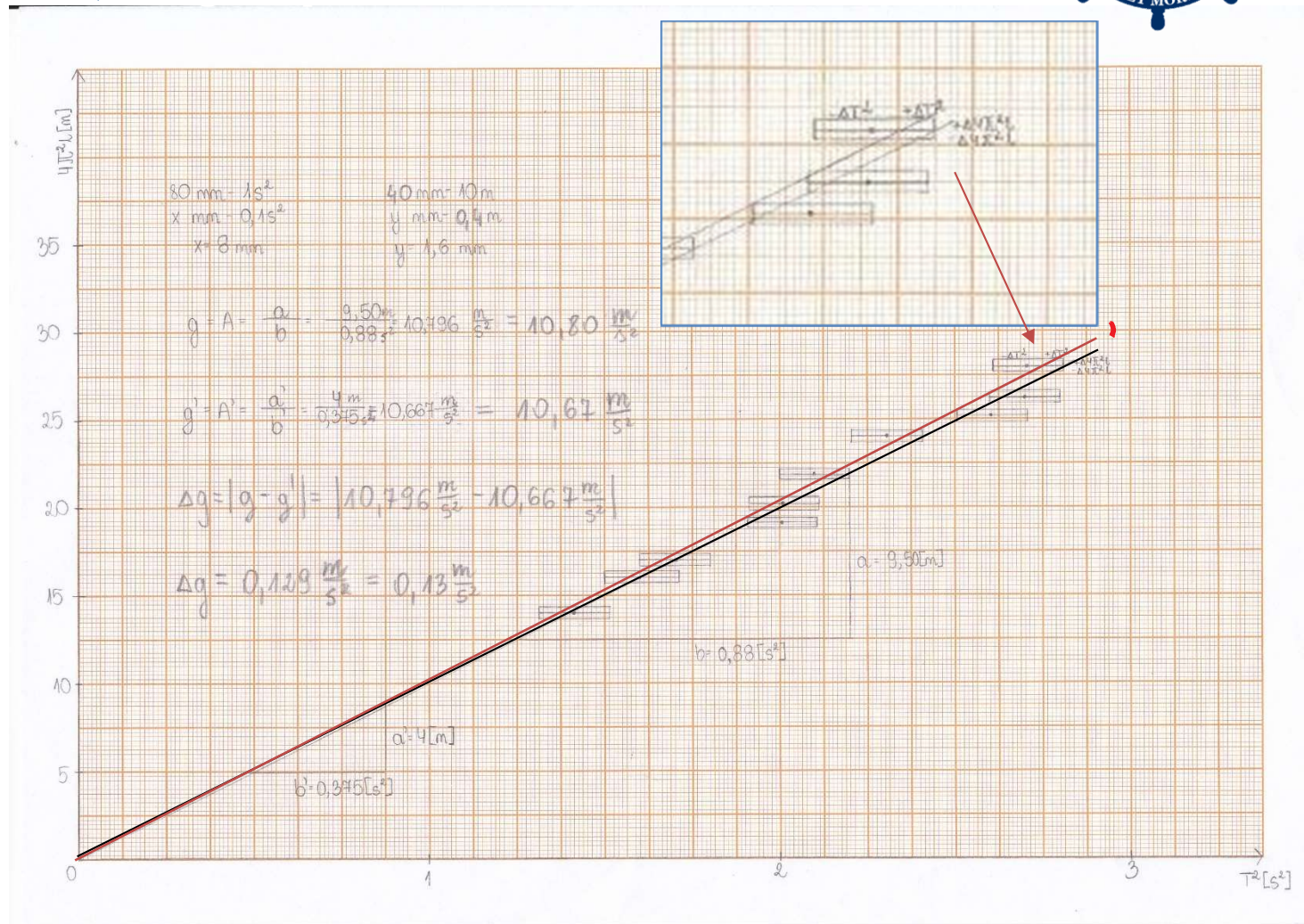
czyli

$$g \pm \Delta g$$

- prosta najlepszego dopasowania przechodząca jak najbliżej punktów pomiarowych,
- prosta najgorszego dopasowania najbardziej odchylona w granicach prostokątów niepewności pomiarowych,

UWAGA!

Jeśli mamy funkcje postaci: $y = Ax$ musimy prostą najlepszego i najgorszego dopasowania rysować zawsze od zera i trzymając się zera rysować prostą najgorszego dopasowania odchylając ją w górę lub w dół w granicach prostokątów

Ostateczna odpowiedź

- Wyznaczona wartość natężenia pola grawitacyjnego g wynosi:

$$g = 10,80 \left[\frac{m}{s^2} \right]$$

- Dokładność metody pomiarowej wynosi:

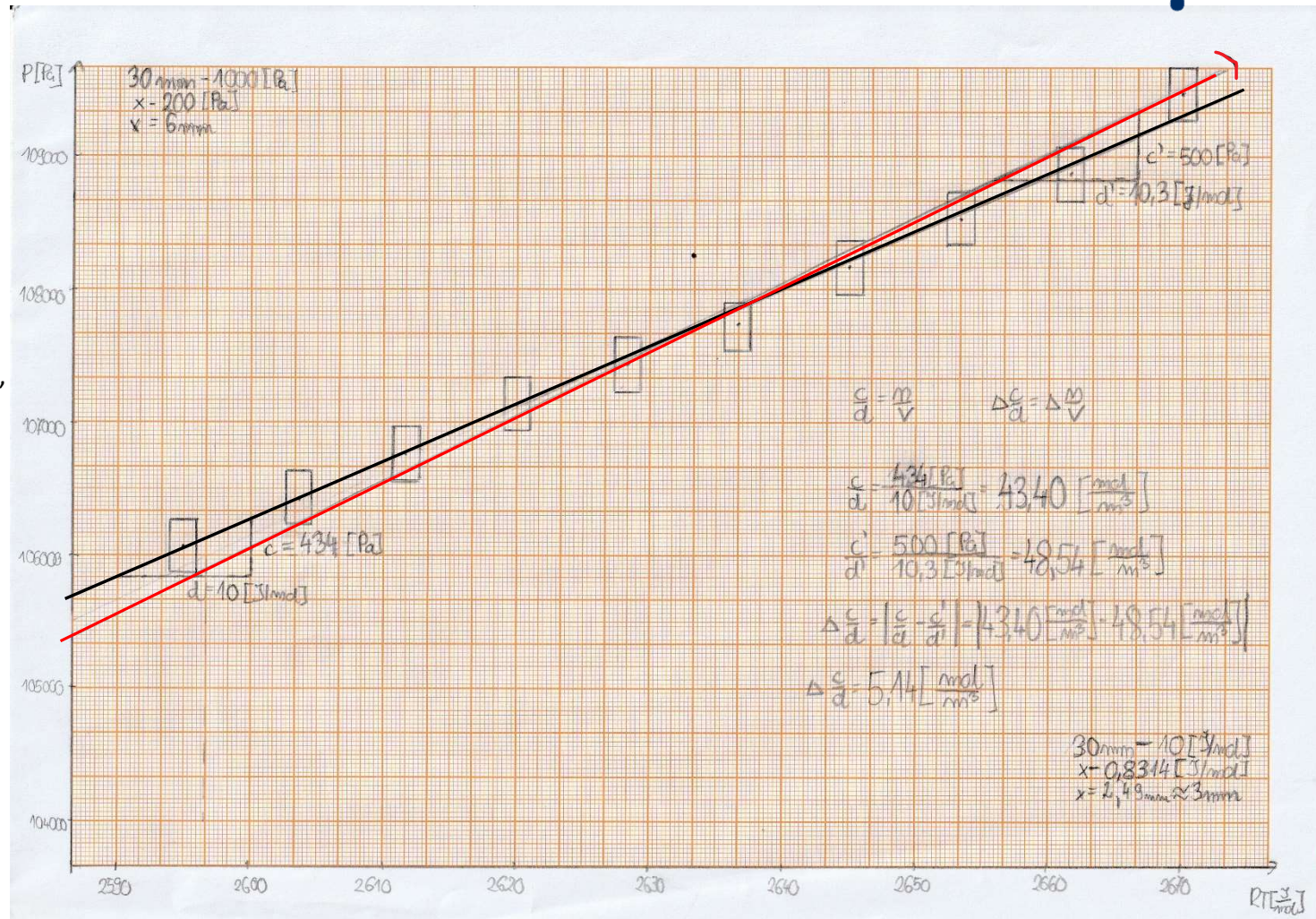
$$\Delta g = 0,13 \left[\frac{m}{s^2} \right]$$

czyli:

$$g \pm \Delta g = (10,80 \pm 0,13) [m/s^2]$$

WYKRES - wyznaczenie

Jeśli mamy do czynienia z funkcją: $y=Ax+B$, $y=-Ax+B$ lub $y=Ax-B$ albo jak w tym przypadku student urwał osie, a powinien zrobić wykres zaczynający się od zera to prowadzimy prostą najlepszego dopasowania i wyliczamy szukaną wartość parametru n/V , **potem prowadzimy prostą najgorszego dopasowania z jednego krańca na drugi** oczywiście w granicach prostokątów niepewności i **wyznaczamy najgorszą wartość parametru (n/V)** , po to aby policzyć dokładność metody $\Delta(n/V)$.

Powodzenia!

HR EXCELLENCE IN RESEARCH

Uniwersytet Morski w Gdyni
Wydział Mechaniczny
ul. Morska 81 - 87
81-225 Gdynia

☎ 58 558 64 04
☎ 58 558 63 99
✉ dziekanat@wm.umg.edu.pl

🌐 www.umg.edu.pl
🌐 www.wm.umg.edu.pl
📘 facebook.com/Uniwersytet.Morski.w.Gdyni